

Sis ut quinq^o et aliogvra si actus ut quatuor potest intendere.
Suum ut 4 usq^{ad} ad quintum g̃m poterit et usq^{ad} 8, nam si proster-
ea nō operatur p̃ter suam iurislibem q̃a cum Sis actiuitatem ibi 4
ducit tñ unum g̃m Sis ut quinq^o et nō exiit ex^a suam actiuita-
tem p̃ducendo in illum quatuor g̃mis ius cum si cuius libet ade-
quenter et cā ratiō agat quantum potest nūquām poterit nō inten-
dere illum usq^{ad} 8 g̃m.

Nec obijcas si sit sup malem intendi ab acta equalis et mi-
noris intēris Sis nō supnalis ut nō dicitur sic et nō intendit
p̃xīe ab acta sed meritorie, p̃xīe nō a Des atq^{ad} ales cum
sit actus meritorius, f, sit minoris f, equalis f, minoris intensioris
Semper Suum meritorie intendet actus nō ratiōes cum sint cā p̃xīe
Sis et Sa, non potest agere in sibi sit nō possunt intendere Suum
Si sint illi aequales f, minores in intensitate.

Obijcas Sis remissus potest accire ad actum intensivem, ut dixi:
mus, g^o et actus minus intensus potest intendere Suum aequalis
f, maioris intensiois confirmata consequentia. q̃a dicit Sabitus cā
actus ita actus ē cā Sis g^o eadem ē utrāq^{ad} ratiōes. P̃t neg^o
consequiām q̃a actus ē cā principalis et totalis Sis p̃p̃ere a-
ñtē ilium intendere. nō exēllat in intensioi Sis nō ē cā
minus principalis actus et nō potest ratiōe potest cumqua sit ar-
currit p̃ducere actum a quo superest intensio.

Hic et de extensioi Sis ad plura obiecta diuidendum erat sed eu-
i. potest dicton sit sciā nō ē unam simplicem qualitatem. Sūm unū
ratē ad unum tñ obiectum inclinare nō ē cur de ea extensio:
plura exquiramus p̃ q̃a vide Vas. Dis: 8° c. 2. et Soar Dis: 44
ubi late facit.

Quo m̃ Sabitus minuantur et corrumptantur

Art. Quintus.

Certum est h̃is augitos minori a vii corrumpi, minuantur cum

remittentur, corrumpuntur cum desinunt eis. Quod duobus
 moeis adirentur potest, si absentia et carantiam influens
 est conservans, quod fieri potest causam privationis corruptionis et
 diminutio, si introductio non est contraria. Tanta vero conser-
 vans, potest esse malum. Propterea et quaeque quod attrinet ad
 malum sahis potest in virtutem sponte et illius deponit lo-
 niori. Redirentur tamen in prius aida ratio, quae natura non
 potest causam amittere. Quod attrinet ad virtutem corporeos
 et planorum et ex definiendo est malum corruptio. In primis ergo pri-
 us in quoque potest considerare natura calore, et levitatem. Si ergo in
 digestis sahis diversib[us] in subiecto ut in iusto consentient, que
 rupposi non semper sunt, quod continentium qualitatum expulsiōne
 expelluntur, et per alcenām, ad debita genitū sapientia. Desiderant
 quia potest locum agens et diminuens et corruptione priva-
 tiva rationib[us], quod accidit ex excessi, et afficiens, non in oīis:
 sahis non potest si respectus insufficiens dñeis oīas penitus. Sed
 in excessi, et afficiens aī. Dñe p[ro]p[ter]eius et alcenās oī
 letans introductione minuantur et corruptantes h[ab]ent

In primis ergo et afficiens, et afficiens non alia est pot-
 nisi h[ab]ent actus, ab his non. Nam oblati et immobiles. q[uod] h[ab]et est.
 Non corrumpunt vero nee membra h[ab]ent directas corporis h[ab]entes
 docet d[icit] thom. i. 2. sc. art. 1. Varg. ibidem art. 8. cap. 2. lxxv.
 in Met. disp. 44. sect. 12. no. 4. Et potest facili quod h[ab]ent
 perire et conservari ab actu: quod fieri ex parte non corrumpet
 nee minuerit. Ani planū est, quod h[ab]ent et rationib[us] toti se
 et hereditatis, quot sume h[ab]ent in prius: nec autem contra ex-
 perientiam: quod fieri non est in regimur occidentali et per alios
 corrupti h[ab]ent, et ex parte actu, quod ex parte actu alii cuiusvis
 d[icit] est occasio ut exerceantur actus oppositi restituti et ita
 corrumpi h[ab]ent. Potest hoc occasio d[icit] est posicio et decessus cum
 occidentali ut h[ab]ent corrupti, quod potest cadere in habi-
 tu: et quod habent continentium

contra hanc doctrinam docet Gabriel in 3. art. 23. q. 1.
a. 3. dub. C. Almarii. tract. 1. mortarium c. 8. statim pē
done ab aet. inspen: et conservari, sed ut p̄sent a servent
triplici mō alijs rendere ab alio in conservari. 1. ita
ut sublata cā effiente aqua conseruati statim p̄cerat,
ut perit luce dī. sublato luminoso. 2. ita ut imminu-
mīraret sublata cā, n̄ t̄ statim vis p̄cerat, ut calor in
aqua. 3. ita ut sublata cā nec vis p̄cerat statim nec
minui incipiat, sed trans aet. aliquo tempore, prologum
cā n̄ inficit et hoc 3. mō aferunt hūcum p̄tendere a bāth

Secundum quod attinet ad calorem, de omnibus incipit
q̄i cum abit cā, et a bī quoque reat contrarium, quod p̄au-
latim introducit p̄cularim et idem remittit, a bī quoque ex-
pante cā vis p̄cerat, ut auidit in Luce. In hīc vis ab
auidit ēn qualitatib. nōs sua prouent. Dñ hīc p̄t
actum illorum corruptione aliquidem generat q̄uia immu-
atur; q̄ pot. seruq; p̄ severare. Nam cā qua q̄ ihud bre-
ue tempore p̄soruerant conservari, post ulterius con-
servare, cum nihil contrarium inducatur. Et hoc vis, q̄ domes-
ticio nob̄a p̄bat suam, n̄ ab hīc qua hanc rē-
mī hācis, ut n̄ statim ab aetis exp̄it, sed post mu-
dum corrupti. Verum hoc libere dictum est, nec ali
qua loco p̄san potest.

Argumentant hī experientia, q̄ nisi cerebri den-
ti actus corrumpti sp̄ei memorativa, de q̄q; eadem ē las-
ne de hībris. Et hī sp̄ei memorativa, ē ē sp̄ea les-
s, males. Males, q̄i p̄dcent ad ipsi corporas organi iu-
quo sunt. Dñ q̄i sp̄ei cerebri vi q̄q; residunt nativo
calore consumuntur, ut rumpi possint. Sp̄ei usq; sp̄ea les,
cum n̄ p̄dcent quo ad cibitacē suam a disperbijs
nec illarē sub hībū corrumpi, corrumpi n̄ fūdunt
ab hīc cā, q̄t et hīc sp̄ea les iam dicimus. Pos-

Propter uō tam spes quā huius penitie quoad op̄. p̄. sum. n.
 in his predeceant ab spebus sensibiliis q̄ obcas supra haditas
 uandimperior, neque est ēst ut huius et spes operat̄ locell
 in tua caritate integre perserverent, nullam in legant ope
 rem. Et ita istigendus ē Phisi cum dicit i. Post. c. 7.
 viam corrupti oblinione medi. Quando uō a fieri amicitia
 deo sui taciturnitate n̄ ē istigandi corrupti amicitiam
 quod huius, sed quod exerna indicia

Gregor. g. v. i. 2. dist. 17. q. 3. a. 2. docet huius
 imm. minuit et corrupti de actu que opinari
 despicere nō produmus inligore, ita ut aff. et res uobata
 de probabilitate ac uito. Quidam quod a sufficientiam q̄ sit alius
 se. Quoniam p̄. n̄ a uito teles, qualis ē calitus et affectus
 pot imm. tendere in destructionem alterius, cum semper
 actio impias sit tendentia ad huius positionem. Non pot q̄
 actus aff. corrumpere, et minuire huius imm. sed mediet et
 quatenus s. est cū et p̄. uicinus gloriatur a qua fratre expellet
 frater, et minuit huius. Unde si h. actus imm. et expellit huius
 uirtus erit fratris tangua frāz contaria, illiḡ inimicis in eodā
 subiecto. Hoc in factum est, nec n̄ sunt frāz opp̄. actus
 et huius s. Codom p̄. proxi. q̄ n̄ expellit, nec minuitur
 huius ab actus facta, sed etiam aff. et mediet ut dicitur.

Frāz uō solum minuitur et corrupti huius ab
 huius opp. que ē. In via Gabriel. v. 3. dist. 23. q. 1. art. 3. dub.
 6. Psar. disp. 44. Sec. 12. no. 21. Legit. huius et p̄. et
 facti opponunt huius contrario, quemadmodum frāz opponit
 facti. q̄ quemadmodum ē frāz facti expellit et brevit, in
 huius frāz expellit huius sibi oppositionem. Unde ad
 uerces huius contrarias in gradibus remittit. Sit ē p̄.
 in eadem p̄. quemadmodum frāz et calor in gradibus se
 misit. sit sunt in eodem subiecto, nec n̄ maiori ē laetū. sit

qua de hilibus. De hibum ut grecos nō corrumpi nec capi
li oris assi ab aetate opp̄it oīt, completo tam latitudine
ac capacitate p̄tia, non minui usq̄ hisi ab hib⁹ ut quicq; et
deinceps, q̄ ueram dūm̄figur ut grecos nō corrumpit oīt, nō
acalore ut aetate completo tam subi capacitate minui
t' usq; a calore ut quicq; et deinceps. Atq; tñ dñ est de aet
bus aegrotis inclinat hib⁹. Actus n̄ serio et errans appon
it et in gradibus tempeſis nulla uis sit c̄e produnt in eis subi.
De his in Satis sunt gra suo loco dictiones.

Quodlibet Secunda

De hilibus supernatis

Articulus Primus

V Aegroti p̄ actus supernatales

Sancti hibis infusi a solo Deo ac signati, qui ad aetate
eiudem ordinis cum p̄tia concurrant, tam certum est, ut
in quem apud catholicos venire non possit. Cum p̄fici
ab ecclesia id de fide declarari c̄e contendant, sicut et opposi
Varg. exhibinet 2^a. libro. cap. 1. q̄ alij quos infi
si non ac id ab ecclesia declarationem. Notandum t' est no
vum hibum imm. a Deo infusum de signatis. sed illi
soli q̄ infusi p̄ de dicunt' q̄i a solo Deo produci pos
sunt: alij hib⁹ diuini angelis p̄ accidens, q̄i se a Deo
a fidei imm. infundantur, possunt t' aegroti nostris
faecibus et insu entitate natas sunt et eiusdem
speci cum his quos aegroti. Solumq; existimis t' p̄
actus hibus supernatis quos imm. Deus infundit
alij aegroti medij aetibus supernatis, ad quos illi
prioris concurrunt.

Pars negativa huius q. vno certa e' et cois inter s. t.
 eam tenet D. Thom. l. 2. q. 11. ar. 4. Vasq. ibid disp. 19. c. 10. Pr.
 in primis, qd si darentur Sicutus supnatis acquisiti inclinarent ad
 ead actus, et eod modo ad quos inclinant Sicutus immic a deo in
 pisi; qd. l. ibi. l. illi oio cint sup flui; cum inead potia ad eund
 actum duos Sicutus p. xi concurrentes et eiusdem specie admittendi
 n. dicit. Ibis sp. qd Sicutus qd aequaruntur inclinant ad actus oio
 situs a qd generantur. sed immic distinguntur p. actus; qd
 id est eisdem sp. ito. Unde cum datus p. se in pisi so-
 lemniter amittantur, segre redit in eo qd in Tercerim inuidit, ma-
 nere uaram fidem supnaten, et in eo qd mortale peccatum
 ad misit manere uaram sanitatem, nimivm situm fidei
 supnatis acquisitum, et situm caritatis acquisitum: hoc aut e
 falsum: qd. 3. datus supnalis cum ad confrat. et faci-
 litatem potia, sed simpliciter eliciere actum e' in obstat potia, sed
 potia n. aegriod medij, actibus; qd nec datus supnatis acquisiti.
 Vt. datus supnalis e' ca pri nui palis actibus, qd acquisiti p
 illum, et actus erit e' principalis Sicutus: inter eas iis o. quos
 principales n. e' potis hoc reuferi, iis ut dixi; qd Sicutus sup-
 natis n. aequantur medij, actibus supnatis.

2. hoc sua qd cois e' ab aliis n. recipi. s. ab Iusto,
 in 3. dict. 23. q. 1. Gab. q. 2. Alm. q. 3. ut alii quos respet. Et
 lib. 3. c. 21. q. 6. qd dict. p. qd dominus efficiat datus supna-
 turalis, quam natura. sed ipse p. ducit situm in potia; qd et ille
 p. ducit. R. negando maiorem, si les p. fruata do. gerandum
 situm in ligaturi, qd actus natu' e' ca principalis Sicutus, et
 ita pot. illum p. ducere: datus oio supnatis e' ca principalis
 actus, ac ad e' ne dedi reuferi, inter eas o. quos principales,
 iste n. pot. p. ducere. situm, omitta alias rati' qd faci-
 le expeditas ad han's soluicideri uari point.

3. si aliis uelbo exerceat actum fidei in piso
 uera aliis obtutus, maiorem facilitatem experit deinceps, ut

ut illi aperientur; quam ut alibi est. sed hoc facilius nō potest p-
uenire ab illis in fisco. q̄ dandus ē alter aegritas p̄ actus a
quo illa paenitentia. Minus p̄d. q̄ datus infirmus n̄ magis indi-
nat ad hoc obtem quam ad illud. q̄ si datus maior facilius
circa aliqd obtem ab illo n̄ puenit. P. negando contrām
ne n̄. facilius illa puenit ab datus infirmo aut aegrito, sed q̄
p̄ spectaculum ad tuum sp̄cū memorativa magis confirmantur;
ac ad h̄ obtem illud facilius pponit; ut puenit ut facilite-
tem maiorem circa illud experiamur quam circa aliud.

T. S. q̄ inicil in Serenim, infusam q̄ fidem ami-
sit adhuc aperit. q̄ a līḡ p̄spībus, quas n̄ negat facile p̄
autori talē dīnam: sed id n̄ potest p̄tare datus in fisco; q̄
in illo nullus exigit: q̄ nāris dīnam alicuius p̄ actus aegri-
tum, q̄ in fisco amissio in p̄ca relinquit. P. dōreticūm. dāpen-
tiri p̄p̄ autoritatē dīnam, sed p̄p̄ motuum aliqd aut ratiōnē
dīnam; ut illa facilis puenit ab datus fidei p̄fīna. Ne ob-
ijicas dōretium aperere se, aperitū p̄p̄ autoritatē dīnam
facili dīnam. nam cum autoritas dīna sit unāt invariabilis
q̄ circa unum articulū illam negat, circa cīa negat. dīna
sit aperit q̄ sine baptismo in dōrei erubatur.

Tūnt q̄ aperit p̄ actus susnatis aegri datus su-
p̄ natūrē totū cīus, p̄cī dīnam ijs q̄ dī deo immissi infundun-
ti, nec p̄tare p̄cī sūmpli p̄ca dīnam, sed sot̄ faciliatatem ad
sp̄cūm, propterq̄ supponere in p̄ca sensū dītum infūsiū.
ita Petrus Berg. relatū a Varg. inter p̄tāt. dī. T. Doh. in con-
cord. locorum. I. Votteris dītib. 6. q̄ līcī uītalo. 1. 2. dī-
git dīgirare. dītum p̄ actus susnalem redonfirman p̄e-
dūtem. q̄. us. 17. dīc ueritate dōret p̄ actus infusatum cir-
tūtum p̄cī dītum.

Venit ut dīc op̄is ab aliqd recipiat mīhi tī pl-
are n̄ potest, quosum ut dīc dītum multiplicatio induit & cōmp-
q̄d abinet ad sp̄cūram dītūm facile ut p̄t impugnatur

nam uter Sicut sit in eorum fratre. sed huiusmodi sp̄c̄ dissimile
 dicant eorum fratre. p̄t. minor n̄ dubia. multe p̄t. q̄ a uero
 inclinat ad credendum p̄ autentatem sicut in ip̄o sententia eorum frā
 le. Reit Sicut sp̄c̄ p̄t. pactus innī. Et q̄d actus dissonans
 attingunt eorum. sicut distinguunt sp̄c̄. Affert exemplum
 alterius et Sicut. cum n̄ forantur in it eorum fratre. tñ q̄d actus
 attingit innī. Et Sicut mediante actitudine attingunt sp̄c̄. In
 pugnabat rō responsio. q̄a uter Sicut attingit eorum mediante
 est actu. q̄s somnis dicitur ex cogitatione p̄t sub quo illud attingit.
 Affert alium sicut concurvare ad actuū. p̄t stando
 p̄t p̄t simpliciter eliēre actuū. aliud p̄t stando facilitatem. Et
 p̄t p̄t m̄is distingui. Hoc cōmines int̄ligat. nam Sicut in
 p̄fusus n̄ est dōtēt p̄t simpliciter p̄t operari. sed est facilitatem.
 p̄cursum dabit alter q̄ illam p̄t. Deinde n̄ cōsiderat Sicut supra
 turales concurrit deinde p̄t. p̄t dat ille simpliciter p̄t operari.
 p̄t m̄ se sit uter Sicut. nec aliqd ex cogitatione p̄t p̄ quod
 sp̄c̄ distinguant.

Vñterius actus sup̄ natūrā q̄ p̄ducit Sicut. sup̄ natūrā sat
 facilitatem evan̄ cōt. nobilis. et rursum ignobilis ip̄e Sicut. p̄
 nullus talis ē. Hic p̄t. q̄a actus p̄ducere innī. Et tota tangua
 iā equora Sicut. p̄t illi nobilis. Rursum Sicut p̄ducere con-
 curret cum p̄t elevando illam ad p̄t uenient actus eius et rati
 cum illo a p̄t genitale. sed p̄t jungi iā cum alia concurrit eleuando
 illam. semper nobilis effici p̄ducere. q̄ Sicut cōt nobilis actu. Diuer-
 deq̄ p̄t dicitari fr̄. q̄a iā q̄ concurrit elevando aliam semper
 diā gr̄mipalis effici p̄t. sed p̄t jungi iā gr̄mipalis equa
 i nobilis suo effici. p̄t. Et dicit. alia arcta p̄t facile concurrit
 ut sit demonstrant impletitudinem huius op̄tios.

Dicitur et facile intelligi. Sicut alterius p̄t
 iactat sub his m̄is iactantibus. Et p̄t actus sup̄ natūrā sat acq-
 ranti Sicut natūrā. cuius pars negativa certa rō m̄di uidetur.
 Cum n̄ Sicut n̄ possit iactare p̄t nisi ad Sicut iact. ipsi a

q̄ gerint, et d̄tis natis ad actus supernatis n̄t p̄mit̄ conferre, nat.
Tutis natis p̄ actum supernatum producunt. Nec diuas p̄tē d̄tis nati
supnatum, alium natum elevare, q̄ elevatus p̄mit̄ ad ebum sup
natūm concurrere. Sing. n̄ d̄tis supernatis, b̄d̄ p̄fam̄ p̄tēlular.
d̄i cælestio supernatūs. D̄tis n̄. natis sic elevatus conferre &
p̄tē n̄ b̄d̄ fuitilitatem, sed simp̄ p̄tē p̄tē elucere alium, q̄d p̄dta
b̄d̄ a supernati.

Obij. ex actis supernatis relinq̄t̄ d̄s̄ memoratiā na
turalis, p̄tē p̄tē relinq̄t̄ d̄tis nati. Etis glānd̄ e ga recor
damur nos a sensum p̄tēlūp̄tē sūi p̄tē de fide. Cōntā p̄tē ga
cad̄ d̄ffertio inter alium supnatum, et d̄tum natum, ac inter
alium et sp̄em memoratiām e natūm. P̄. i. p̄tēlūp̄tē an
teudentis falsamē, q̄a n̄ recordamur nos d̄tūm a būm sup
natūm, alioq̄ e cognoscemus nos d̄tērūm aliam d̄tūm sup
natis. Ab. q̄d natū n̄ p̄tē audiēre. D̄d̄ ad mīcō aīste n̄ḡt̄ con
sequentiā, maior rāb̄d̄ ga d̄tis natis relētis d̄ supnatum,
h̄c̄ clīquā p̄tē d̄tērūm: sp̄es iō sunt oīo n̄eū barīc̄, ut
plēti ad̄tis recordemur, t̄ b̄d̄ n̄ recordemur nos d̄tēp̄tē oīo
supnatum, q̄m̄ non p̄tēm̄ usq̄m̄ t̄c̄ere sine reuelaciōe in dæ
lita, recordamur b̄i nos d̄tēp̄tē alium circa tale d̄tum, et ad
d̄c̄ nāria sunt sp̄es memoratiū. Nōde n̄ ignobilēs p̄tē
ep̄istimare nullam memoriatiām sp̄em in nobis relinq̄t̄ ex
eo ap̄ii, sc̄e ex app̄tēnsiōe filii supp̄tē, ex eo m̄ q̄d int̄ll̄s
app̄tēndat p̄tēlūp̄tē ut cōtēns salēt̄, relinq̄t̄ ex p̄tēlūp̄tē sp̄em
memoratiām, p̄ quam iudicij recordamur, q̄m̄ n̄. ut p̄tē
mo iudicemus t̄m̄ nāria sunt sp̄es simplicium fr̄orū, sic
ut meminerimus nos iudicari. sufficiēt̄ sp̄es memori
atiā relētis ab app̄tēnsiōe q̄ p̄tēlūp̄tē ut cōtēns se t̄to con
cepimus. fortassis n̄ iudiciūm̄ p̄tēlūp̄tē d̄tis p̄ductiūm̄
app̄tēnsiōe n̄o sp̄es. Quonam̄ n̄ d̄tēp̄tē m̄o p̄tēlūp̄tē refert
h̄c̄m̄ sat̄ cōnotet̄ n̄ h̄eling d̄tum natum ex ap̄ii supnati.
Et n̄ ad̄tis supnatis iſt̄ nobilior q̄m̄ actis natis, n̄ b̄d̄ p̄tē

potest prouere quod illa potest, ut pluribus potest exemplis.

Articulus Secundus.

Solumuntur alii difficultates circa
titus supernales.

Comparabo in partem supernalem cum parte quoad dignitatem, dico quoad descendiam. quod attinet ad primum et est titus supernalem nobiliorerum actibus. Et ratiōne quia omnia et quae quae principalis est nobilior suo efficiet; sed titus supernalis est etiam et quae principalis sui actus; propter minor potest in quorum actu supernali. nam actus etiam tantus ut quod est in pluribus etiam principalis cum sit deinceps et inferioris ordinis. propter etiam principalis erit titus. Unde titus supernalis sedetur in suorum actuum ad numerum potest; sed potest semper nobilior suorum actibus; propter etiam. Neque si audiendi sententia quod appetunt actus immancabiles nobiliores esse possunt, quia sunt illorum frater. Similiter ratiōne ad etiam tacitum dicitur et non potest actus esse nobiliora sicut quae sunt illius frater.

Huius et frater nobilior est quo nobiliorerum est et frater fratrem. sed actus supernales sunt postfratrem nobiliorerum. Titus; quod sunt illius nobiliorum minor potest quae actibus supernalibus immediatus nos deo coniungunt. Propter actus supernalis est etiam quod est nobiliorum, quod est immediatus deo illius coniungitur in hoc videlicet aliud est quod expellere quoad numerum, quod dentitate non semper titus est nobilior cum sit etiam et quae actus, et potest per plumbum possunt natibus, nam actus illius. Unde immediatus non coniungit etiam quod est illius, et talis semper expedit actus natibus. Et sic pennisio ad ipsa est.

quod attinet ad descendiam. Titus ab actu sicut videtur nullam est quoad primam plumbum, immo non. Titus ab deo descendunt. Pro quo est pri nullam est plumbum descendiam quoad in-

intensionem, nam quoniam non potest primo spiritu producere, nec potest intendere illum habere, major vel probaliter hoc sit gravis intensionis ois iis iustis ratiois. Intendit enim ergo datus supernatus ab omnibus tuis meritorum, tamen moratur, quod si deus statuit ad presentiam datus debuum supernatum. Tunc hinc intendere. Dixi) moratur, quia in hoc opere in peccato mortali de intendit datum fidei et spei supernalis, ad presentiam debuum, cum hoc in illo nullum sit meritum, tamen dicat aliquam congruitatem ad talen intentionem.

Vnde misericordia domini? Datus supernatus de meritorum tuorum pro actus natus peccaminosus, ut ratio dicitur si corrumperentur preceps et efficiuntur actus hucus usque et supernatus censetur, docet autem falsum nam ipsa in eodem ordine continentur. Si iis datus sunt deorsum ordinis, quod significantur, ut de meritorum tuis datus supernatus corrumpuntur, considerans in fine, ut datus fidei et spiritus tui corrumpti proactus et operis, reliquias in finibus quod uis periculum mortale, id est ex institutioe tua deinceps. Ex quo alterius regit datus virtutis in fine. De expelli fratre ab vita nati operis, quia ut expelleret fratrem natus erant operis ipsius, quod tamen poterat in ea, quod in eodem ordine continentur. Atque adeo potest datus in fine adhuc natus illi operis generalitatem in rubro, quod tamen simpliciter denominabatur. Ad posteriori, neque datus, actus conundit, tamen non potest esse nisi natus actus, tamen ipsius inter se non coquuntur infenserent tamen id dictioem, quia unus inducit negacionem alterius. Et propterea sit esse non potest, non potest ex eo quod ipsius opponatur, deo non potest esse inter frater natus et supernatus.

Vt enim procedendum est. Vnde non in genere iis effectus, venient in genere iis malis actus supernatus dependat ab datus. Pondere ergo in genere iis malis procedit maior. in 3. dicitur. q. 2. diss. 2. Mart. ibid. q. 10. ar. 2. Quod expositum beatam iustitiam in genere iis malis procedere a lumine gloria, de quo eadem difficultas ac de belloq; datus ius natus iuri suorum actualem. Namque quia in causa immoderata

hus è ad deliciendam uisio[n]em beatam, qm ad recipiendam: q[uod] lumen gloria p[ro]portionata ad illam cliviendam, ita p[ro]portionari sit ad illam recipiendam. Dn p[ro]p[ter]e actus dicit correspondere passiva p[ro]portionata, sed h[ab]ent illas & t[em]p[or]e p[ro]p[ter]e
sua p[ro]portionata lumina glorio: q[uod] illud est p[ro]portionatur ut
completum ratiō p[ro]p[ter]e passiva uisio[n]is beatæ. Venerabilis arya dactylus & p[ro]p[ter]e. Si n[on] dicit p[ro]portionari ad uisio[n]em
beatam recipiendam p[er] frām supnatam, uerit[er] n[on] p[ro]por-
tionat ad recipiendum ipsum lucifer p[er] alem frām sup-
natam, resili in infinitum. Hic p[ro]p[ter]e responderi lumen è
actum primum & uisionem secundum & p[er] ea tam recipi
in ipso lumine, lumen uero immixtum in p[ro]p[ter]e. See b[ea]tissimo p[er]tib[us]
& quia in p[ro]portione inter intellectum & conscientiam, in considerat[ur] uero q[uod]
uero sit actus secundus, sed q[uod] sit entitas supnatis, q[uod] n[on] trahit
p[ro]p[ter]e in lumine supnali. Alioquin uerit[er] n[on] diueremus acti-
uisionem materi recipi in uero d[omi]n[u]m & h[ab]emus in p[ro]p[ter]e. Dn p[ro]p[ter]e
illud p[er] p[ro]p[ter]e passiva obediens sicut p[ro]portionatum ē ad re-
cipiendam ignis frām supnatam. Nilla sit actus 2. 1. 1.

Suar. tract. 1. de Deo uno & Trino. lib. 2. cap.
15. n. 25. tripliū mō daret p[ro]p[ter]e considerari conuersum malum
ditus supnatis ad suum actum. 1° itaut conuerrat n[on] ut
p[ro]p[ter]e receptiva, sed ut dispositio, illius ex p[ro]p[ter]e regita, q[uod] uel
de dispositio matris rie frāe ignis, d[omi]n[u]i calore n[on] relipit. In
aut mō n[on] conuertit filius supnatis matr ad actum, immo
actus co[n]uersu potius dicerit dispositio ad h[ab]itu[m]. D[omi]n[u]s ad
frāe auentales recipienda n[on] regnante illa dispositio[n]es. 2°
mō, si actus sit recipiatur in h[ab]itu, q[uod] oīo salutē ē, q[uod]
de ratiō actus uitali ē & ut ut alii h[ab]ent ad p[ro]p[ter]e uitali, sed
et ut in illa recipiatur. D[omi]n[u]s q[uod] unaq[ue] intellectio in intellectu
et uelicit[er] in voluntate. 3° si actus sit in h[ab]itu et in p[ro]p[ter]e
recipiatur, ut illi missit et n[on] p[ro]p[ter]e frāe indistibili q[uod] lis datus
supnatis quo mō p[ro]t[er]e duobus insubtili, immixtus et de illen-

poia sit edaci. Quaque ab obiecto unde cum suar. citat. acti
supnataem immicet ut de digne recipi in poia, quod est quae dicitur
supnatis ad quod recipiendum non indiget poia alia antecedi-
te diligentate, sed sicut est supnatis, et sic in infinitum pa-
dreas, at ad eos datus supnates quod est natus est in modo ac-
tios.

Ibi est solle ab aliis nam dicitur iustos datus possit
in fundo ut uoluntati, et in illius dicitur erroris, ut quod ex isti-
ment eos datus esse in falso propter cum non maris sint insuauen-
titate natus, ut possit infundiri nisi pueris. Diversus obiectus nega-
triam pueris oio certam expiati matr. suar. Dis. p. 44. Lect. 12. n.
17. Credit. non repugnare dina ueritati et bonitati, ut incli-
nationem ad malum et falsum infundat. sed datus sunt in-
clinationes ad suos actus. p. 66. Contra p. q. uadet peccatum
ut malum pueris ad mittit, et tamen tollit libertatem, sed p.
externam suggestionem potius inclinat ad peccandum, ut
ad pravam actionem, potius quod potius sualitatem addito in-
teriori pondere ut inclinatione ad pravam actionem. Et liberta-
tem non tollat, sed relas ad mittit. Nec obij. deum conuincit
ne cum potius ad actum peccaminosum conuincit non ut iu-
stis, et puer non dubit de seruitatem quod in ipso actu siue
dicitur in fundere, cum sic ut in partiali conuincit ad
actum iusticium, deo eius inflatus et de seruitate actus
tribueretur. Quid est ratiōne unde conuincit ad conseruacionem
datus iustiori p. duci ab acto iustiori, minimum ut iu-
stis, et puer non dubit ullam de seruitatem. Contraria tri-
partita placet Varg. 1.2. Dis. 90. c. 4. 6 probabilis est. Verum
quod eius finita ex his quod dixi facile soluent illa omitti,
de qua superiorum magis consonam puer dino benitati, et
quod non mali sed bona uenta p. edant, et qui nostros labores
sunt boni sint supplices de serimus; illi non si placent,
satis placent.

From Des. Virginio Maeri

